

AIXECA'T

Butlletí informatiu de la Delegació de Pastoral Social de l'Arquidiòcesi de Barcelona

gener a juny de 2017 Número 208

Editorial

Un dictador europeu del segle XX, va dir en certa ocasió: "un mort és una tragèdia, mil morts és una estadística". Cito aquesta cínica expressió, perquè em sembla que descriu molt bé, el que ens està passant en aquests moments.

Cada dia els noticiaris ens informen de centenars de morts, que dia si i dia també, moren, en el seu intent d'arribar a Europa, són milers les persones que malviuen en camps de refugiats tot esperant una oportunitat per entrar a Europa. A casa nostra, ens hem acostumat que cada mes ens informin de la realitat de l'atur, sempre se'ns donen xifres, estadístiques, els diaris ens han informat que cada any augmenten les persones que dormen al carrer, etc. Tots ens hem acostumat a llegir xifres, i ens costa molt adonar-nos que darrere, hi ha persones, que tenen nom. Persones que com tots nosaltres, tenen el seus anhels, les seves

esperances, el seus sentiments.

Durant el temps de Pasqua hem llegit en l'Eucaristia fragments del capítol 10 de l'Evangeli de Sant Joan, a un Jesús s'autoqualifica com el "Bon Pastor", i ens diu que el Bon Pastor coneix cada ovella pel seu nom. Davant del Senyor ningú és un número, ni cap estadística, tothom és reconegut per ell mateix.

Si bé és cert que a nosaltres ens és impossible conèixer el nom de tots els damnificats de la terra, si que hem de procurar posar nom als qui tenim més a prop. Una de les recomanacions que faig a les persones que són crítiques amb la presència d'immigrants i refugiats a casa nostra, és que procurin fer amistat amb un d'ells, que els hi demanin el motiu perquè van sortir de casa seva, els dolts que ha passat, les dificultats que han viscut, i després d'haver escoltat aquestes vivències segur, que tindran una nova percepció del fet migratori. El mateix consell és bo per entendre altres fenòmens, com pot ser els dels refugiats, els desdonsats, els sense sostre, les dones que exerceixen la prostitució etc.

Cada dilluns, juntament amb Mn. Emilià Almodovar, vaig al centre d'Internament d'estrangers de la zona franca. Allà hi ha internats al voltant de dues-centes persones. Quan hi arribes tens la sensació de trobar-te amb una multitud, i s'agreuja pel fet que molts són subsaharians de raça negra, i si no t'hi fitxes molt, tots els veus iguals. Per l'administració tots els internats tenen un número, si vols saber alguna cosa concreta d'algun d'ells, has de dir el seu número. Al cap de pocs minuts de ser-hi, tot canvia. Alguns interns expliquen la seva història, els seus temors.

Això fa canviar la perspectiva del CIE. El CIE, no és només un lloc aberrant que no hauria d'existir, sinó que sobretot el CIE són les persones concretes que hi ha. Persones que alguns tenen família, d'altres no tenen ningú. Persones que et demanen ajuts concrets, i que la majoria de les vegades no pots donar-los.

Darrerament s'han publicat dos llibres que us recomano molt especialment, un del David Masobro, un dels secretaris de la Delegació de Pastoral social, titulat "La casa de les petites alegries," publicat en la Col·lecció Emaús del CPL. En aquest llibre, l'autor posa nom a malalts psíquics. L'altre és la reedició del llibre "Tan pobres com som". Publicat per la Delegació amb la col·laboració de l'editorial Claret, és un recull d'articles apareguts fa quinze anys en aquesta revista Aixeca't. En ell, l'Oriol fa una mirada evangèlica del món del més petits. Tots dos llibres tenen molt punts en comú, però sobretot donen nom, als Llitzers famolencs. També ens ajuda posar nom als pobres, els articles que cada setmana publica Victòria Molins a Catalunya Cristiana.

J.M.C.

1

Caminem junts en la diversitat

Jornada Mundial del migrant i el refugiat 22 de gener de 2017

Al voltant d'unes 10 comunitats cristianes d'origens diversos s'uniren per pregar amb motiu de la XIa Jornada Mundial dels Migrants

El 22 de gener, es va celebrar la XIa edició de la Jornada Mundial dels Migrants i Refugiats a la parròquia de Sant Vicenç de Sarrià, de Barcelona. Els feligresos de la parròquia, que celebraven el dia del seu patró, també es van unir a l'acte, organitzat per Càritas Diocesana i per l'entitat "Caminem Junts en la Diversitat" pertanyent a la Delegació de la Pastoral Social de l'arquebisbat de Barcelona.

Pels drets

El lema d'aquest any, es va centrar en tots aquells refugiats i en allò que per dignitat els pertany, els seus drets. Amb la consigna "Migrants i refugiats. Persones amb drets. Actuem. Hi tenen tot el dret!" es va desenvolupar la missa, on van participar les comunitats cristianes presents a la ciutat. Ucraïnesos, italians, xinesos, francòfons, alemanys, etc. Al voltant d'unes deu comunitats cristianes d'origens diversos es van unir en una pregària pels emigrants i refugiats, que tal com va dir el bisbe auxiliar de Barcelona, Mons. Sebastià Taltavull, són la imatge de Jesús. "En Jesús hi ha una opció molt clara, molt definida. Ell mateix és emigrant i viu a fons aquesta situació que suposa fugida, por, desconfiança cap allò desconegut i falta de recursos", va dir.

El bisbe Taltavull, encarregat de presidir la celebració, durant l'homilia, va alertar als presents a reaccionar davant les injustícies, com el comerç de persones, en el tràfic d'armes i la droga, crims que atempten contra els més vulnerables. Molts d'aquests, emigrants i refugiats que van ser el centre de tota la celebració, simbolitzats, també, en el moment de les ofrenes per una flor que van dur els més menuts de cada comunitat.

L'arquebisbe de Barcelona, Mons. Joan Josep Omella va disculpar la seva absència amb un missatge que el delegat de pastoral social, Josep M. Jubany, va llegir a tots els presents. En aquest demanava l'acolliment de tots els presents i la pregària a Jesús per tal d'inspirar els als governants a enfortir els drets d'aquells migrants i refugiats que pateixen. "Tots formem part d'una mateixa família, l'església que peregrina a Barcelona", va citar Jubany a l'Arquebisbe.

Després de la missa, la jornada va continuar al col·legi Sagrat Cor de Sarrià, on tots van dinar plegats i van acabar de gaudir la festa amb germanor.

Santa Tecla il·lumina la lluita contra el tràfic de persones 25 de novembre de 2016

Commemoració de la festa de Santa Bakhita, una dona esclava de Sudan, que va arribar a Santa per la seva feina a l'Església

Amb motiu de la festivitat de Santa Bakhita s'ha establert ja fa uns anys el dia Internacional de pregària i reflexió contra el tràfic d'éssers humans. Una Jornada promoguda per les Unions Internacionals dels Superiors Generals de Congregacions, pel Pontifici Consell per a la pastoral dels Migrants itinerants i pel Consell Pontifici per a la Justícia i la Pau

El Papa Francesc, un any més recolzat per

aquestes entitats, convida a pregar per la causa. Des de l'inici del seu Pontificat, el Papa Francesc ha denunciat moltes vegades el tràfic d'éssers humans, definint-lo com «un crim contra la humanitat» i cridant a tots a enfrontar aquesta realitat.

Santa Tecla s'il·lumina

La parròquia de Santa Tecla va ser l'escenari de l'acte per lluitar contra el tràfic de persones. El delegat de Pastoral Social de l'Arquebisbat de Barcelona, Josep Maria Jubany, va reflexionar sobre el tràfic d'éssers humans assegurant que "el món hi dona més diners que el tràfic d'armes o de drogues" també va demanar que "s'ha de pregar perquè se li posi fi, tenint cura de les persones més febles, que sempre són l'últim eslavó d'una maquinària que l'única cosa que vol és el profit".

La directora del programa d'Adoratius SICARcat, que treballa per atendre a totes les dones que han estat víctimes de tràfic de persones per explotació, Encarna Jordà, va recordar la persona de Santa Josefina Bakhita, motiu pel qual es va organitzar l'acte: "el Papa va recomanar celebrar aquest dia com dia de pregària per totes les persones que han estat, i són, víctimes del tràfic d'éssers humans a tot el món".

Qui era Santa Josefina Bakhita?

Bakhita significa "afortunada". És el nom que se li va posar a aquesta dona quan va ser segrestada als 9 anys mentre passejava amb una amiga per un bosc. El nom el van donar els mateixos segrestadors en veure el seu especial carisma. Bakhita, va ser venuda fins a cinc vegades, va patir tortures i humiliacions al llarg de la seva infància i adolescència fins que va arribar el cinquè patró que, per primera vegada, va tractar-la bé. Bakhita va marxar amb ell i el seu amic Augusto Michieli a Itàlia, allà va conèixer a la dona de Michieli i va passar a formar part de la nova família convertint-se en la mainadera de Minnina, la seva filla.

Conversió a la religió

Bakhita i Minnina van ingressar al noviciat de l'Institut de les Germanes de la Caritat de Venècia, conegut com a Germanes de Canossa. En aquell moment va descobrir que "Déu havia estat en el seu cor" segons esmenta a la seva biografia. Allà va rebre el baptisme, la comunió i la confirmació alhora, pel Cardenal de Venècia i a partir d'aquell moment va agafar el nom cristià de Josefina Margarida Afortunada. "Sempre va ser modesta i humil, va mantenir una fe ferma al seu interior i va complir amb les seves obligacions" és una conclusió que s'extreu de la seva biografia i dels articles que tracten d'ella. Bakhita es va anar debilitant i, els seus últims anys, va acabar en una cadira de rodes, finalment, va morir el 8 de febrer de 1947 a Schio.

D'esclava a santa

Bakhita va ser santificada pel poble. El 17 de maig de 1992, Joan Pau II, la va beatificar i el 8 de febrer es va declarar dia oficial de culte. Uns anys després, l'1 d'octubre del 2000 el mateix Papa la va canonitzar, la qual cosa va implicar un gran símbol pels catòlics africans del tot necessari.

Projecte "Hospital de campanya" una Església oberta 24 hores 8 de novembre de 2016

Sota una bonica pintura de Pere Pruna representant la Pietat, un par de gossos descansen amb el seu amo damunt una catifa. En front, dos "sense sostre" fan una becaina en unes butaques, coberts amb flassades que els reconforten del fred del carrer, on passen hores. Estan aliens a les converses dels que entren i surten per prendre un cafetó calent o un bocata preparat amb molt d'estimació i delicadesa pels voluntaris i voluntàries que fan el seu torn a la Sagristia convertida en rebost.

Estem a l'Església de Santa Anna, que durant aquest últim mes ha estat en boca de molta gent i ha sortit en gairebé tots els mitjans de comunicació. I això està passant en la capella de la Pietat que s'ha convertit en lloc d'acollida per tot el que vulgui, tot el que ho necessiti, o tot el que desitja passar una estona amb els que sovint estan sols o no tenen un lloc on descansar. Al fons, una altra imatge de la Pietat, aquesta una escultura de Limona, dona sentit a lo que s'ha convertit en una santa obsessió del nostre Papa Francesc: misericòrdia i compassió.

La història va començar fa gairebé un mes quan ens vam reunir, a una crida del rector de Mossèn Peio Sànchez, Mossèn Xavier Morlans i jo, Viqui Molins, per tractar de posar en marxa una iniciativa que des de feia un any es portava a terme en Madrid, a la parròquia de Sant Antón, en Hortaleza, per iniciativa del Padre Angel, el fundador de Mensajeros de la Paz. Ells dos ja l'havien visitat i jo vaig fer un viatge a Madrid per fer una visita a l'església i parlar amb el Padre Angel.

I van començar a somniar en el projecte, encara com una utopia, que és com comencen sempre les obres de Déu. Des del primer moment vam veure que en mig dels nostres desigs estava l'Esperit, perquè tot anava més apresa del que nosaltres mateixos podíem imaginar.

Es tractava de respondre a la crida del Papa que tantes vegades insisteix en que l'Església s'obri, en que hem de sortir de les sagristies, "fer olor d'ovelles"...Una frase de "La joia de l'Evangeli" ens motivava: "L'Església ha de ser un Hospital de campanya a on arriben persones ferides, cercant la bondat i l'acostament de Déu! Quanta pobresa i solitud veiem en el món d'avui. Quantes persones viuen en gran patiment i demanen a l'Església ser signe de l'apropament, la bondat, la solidaritat, i la misericòrdia de Déu!"(19.IX-2014)

La nostra idea era clara: una església, al centre de Barcelona, oberta les 24 hores per tal de trobar en ella tot el que qualsevol persona pugui necessitar: lloc de pregària, de culte, de silenci. Lloc de acolliment al que necessiti reposar, trobar un lloc per recobrar les forces que necessiti o l'aliment i el calor... els sense sostre. Un lloc d'escoltar i ser escoltat...

Encara estàvem preparant la infraestructura necessària, quan una onada de fred ens va portar a anticipar els esdeveniments i admetre a pernoctar a molta gent... Però això va ser una emergència que no només va precipitar les coses, sinó que va ser un veritable signe visible d'una Església que respon a les necessitats més pregones... Sense cercar-ho vam "armar en lío" del que parla sovint el Papa i que sembla que l'hi agradi... Els mitjans de comunicació es van fer eco i això va precipitar les coses, per posar el fill a l'agulla però en el projecte inicial i definitiu. Van començar a respondre a la crida quantitat de voluntaris i van ploure els donatius de roba, sacs de dormir, flassades, menjar...

Finalment, després de fer una crida als voluntaris i tenir una reunió amb ells, el dia 9 de febrer vam convocar al matí una roda de premsa per explicar exactament en què consistiria el Projecte "Hospital de campanya", església oberta 24 hores. Aquella mateixa tarda se inaugurava el Projecte en l'església amb una gran presència de gent. A les 7 el Pare Àngel i la teresiana Victòria Molins presentaven en una taula rodona dirigida per Eduard Sala, de Càritas, l'esperit del projecte.

Una Eucaristia presidida pel Pare Àngel i concelebrada per molt capellans de la parròquia, amb el deliciós cor de les Germanes i els Germans de l'Anyell i el trasllat del Santíssim a la capella on estarà exposat per a l'adoració continua, va ser el colofó de l'acte que iniciava el nou projecte.

Des de les hores l'església s'ha convertit en un símbol d'aquest "Hospital de Campanya" del que parlava el Papa. Donem gràcies a Déu.

Viqui Molins

Plataforma d'entitats cristianes amb els immigrants

Avaluació de les aportacions rebudes de les persones convidades en les anteriors reunions de la Plataforma, sobre integració i convivència. Possibles conclusions. 28 de febrer de 2017

plataforma d'entitats cristianes amb els immigrants

Breu resum dels temes tractats, missatges i qüestions que han sorgit

Octubre 2016. Pilar Massana, treballadora social.

Factors que provoquen dificultats de convivència als barris:

Exposa sobre les dificultats de convivència als nostres barris partint de la qüestió: "com podem passar de l'hostilitat a l'hospitalitat?"

Factors que porten a l'hostilitat: Desconeixement i falta d'empatia per qui és diferent, mandra i comoditat quan hem de conèixer el qui arriba, por dels autòctons a perdre els drets socials i les prestacions de l'Ací i por generada pel terrorisme a Europa. Aquests factors fan que sigui més senzill que proliferin els rumors i estereotips.

Com neutralitzar l'hostilitat: Amb coneixement personal i acompanyament. Ex: a l'escola, l'ajuda fraternal, el banc d'aliments, les parròquies... Cal fomentar espais anti-rumors com la Xarxa Antirumors, amb més recursos (així la competència pels mateixos amb els autòctons no seria tan greu), creant àmbits de trobada, coneixement i posada en comú de valors. Així es crea un teixit i evita pors i desconfiances mútues. És important que les entitats "provoquin" aquests espais i que descobrim les hostilitats per neutralitzar-les.

Debat: El canvi ha de ser personal, però els Ajuntaments han de fomentar i recolzar les iniciatives de les entitats, dedicar més diners, fer explícits els espais d'acollida... Tot i que l'Administració en alguns aspectes segueix procediments no adaptats a la realitat actual, cal reconèixer que ha fet una tasca important (també ho comparteix en Mustapha). Els perfils més vulnerables són els marroquins i musulmans en general (degut a la islamofòbia), els llatinoamericans (per conflictes de convivència al barri) i els romanesos gitanos. Els infants d'aquestes persones són especialment vulnerables i per tant la tasca a l'escola i esplais és cabdal. També les dones musulmanes són un col·lectiu que presenta dificultats: islamofòbia, dificultat per sortir del seu ambient, desconeixement de l'idioma... (D'aquests temes en parlen en Mustapha i l'Ahmed). Després dels atemptats en diverses ciutats europees, ha augmentat la islamofòbia

Novembre de 2016. Mustapha Aoulad Selam, president de SAFI (Associació Stop als Fenòmens Islamòfobs a Catalunya) i coordinador del Pla Municipal de lluita contra la Islamofòbia a Catalunya

Immigració: Cal anar amb compte amb conceptes com "integració" ja que pressuposen l'existència d'una població "desintegrada". Tampoc "segona generació". (També ho comenta l'Ahmed). És molt important que l'immigrant se senti arrelat i acceptat al país d'acollida en un període de 5 anys. Ha de combinar la seva identitat catalana amb la del país d'origen i la solució no és recordar-li que el seu origen és d'un altre país. Cal més política socioreligiosa. Cal desvincular Islam i immigració, no s'ha de simplificar ni estigmatitzar (també ho diu l'Ahmed). La tasca de l'Ací, les entitats i els voluntaris és molt important i han de rebre una bona formació per acollir en condicions.

La Islamofòbia és l'acte o discurs discriminatori a una persona pel fet d'ésser musulmà o semblar-ho pel seu aspecte. Es manifesta als següents àmbits: Educatiu, laboral, policial. Les Comunitats Islàmiques han d'ésser més proactives. També ajudaria que es pogués impartir una assignatura de religió islàmica a les escoles, com ocorre a d'altres comunitats autònomes.

Debat: A través dels contactes amb Comunitats, membres de la Plataforma comenten que hi ha sensació de malestar entre líders d'entitats musulmanes. Cal reivindicar l'aplicació de lleis ja existents (Acords de coop del 92, etc). Alguns autòctons veuen els musulmans com a "tancats, i que no s'impliquen a les Associacions de veïns, barris..." Mustapha comenta que el tancament no forma part de cap cultura i que la llengua pot ésser una barrera pels musulmans residents aquí. Cal aprofitar espais que afavoreixen la convivència: escoles, clubs esportius... (ho comparteixen tots els ponents).

Plataforma d'entitats cristianes amb els immigrants

Cal preservar les arrels de la persona nouvinguda, acollir-la i despertar el seu interès per la nova societat. Cal trencar estereotips, i diferenciar aspectes culturals d'altres religiosos (ex: la no assistència de dones a classes de català on hi hagi homes). L'Àció hauria d'oferir més hores d'idioma i facilitar els tràmits per obtenir la nacionalitat i els informes d'arrelament

Desembre de 2016. Mireia Bolívar, investigadora. Ha elaborat recerca sobre integració social a Catalunya de diferents col·lectius nouvinguts, basant-se en el vincle entre les xarxes socials i la participació associativa.

A Catalunya la integració no ha estat assimilacionista, sinó que els immigrants mantenen els vincles amb el seu país d'origen. Alguns s'integren reafirmant-se en els elements culturals i religiosos propis. Les xarxes socials són importants pels nouvinguts ja que els ajuden a aconseguir recursos, informació... Tanmateix acostumen a ser xarxes tancades i formades per persones molt semblants a ells (nacionalitat, sexe, classe...) Les xarxes socials els porten a participar en l'àmbit associatiu a través de 3 mecanismes: contacte informal: boca-orella, creant associacions ètniques o religioses: defensen els trets diferenciats dels immigrants i participació en associacions més transversals juntament amb els autòctons. La segregació en l'àmbit associatiu dificulta l'establiment de vincles entre immigrants-autòctons i produeix major vulnerabilitat social i política als immigrants

Debat:

Els immigrants s'integren més en associacions religioses o ètniques on hi ha compatriotes. No obstant, si ho fan a entitats esportives i educatives hi ha més possibilitat de contacte amb autòctons. Cal un esforç extra de les associacions catalanes perquè els immigrants hi participin, ja que sovint no se senten convidats

Gener de 2017. Ahmed Benallal, secretari de la Unió de Centres Culturals Islàmics de Catalunya (CCIC), president de l'associació La Llum del Nord, sobre la integració social dels col·lectius magrebins.

El principal obstacle per la integració dels immigrants musulmans és l'educació. Majoritàriament són persones d'origen humil amb poca educació formal que es mouen per necessitats. Quan aquest col·lectiu arriba al nostre país, reforcen el vincle amb la religió per por a perdre la seva identitat. Sorgeix la necessitat de demostrar que continuen mantenint lligams amb el país d'origen, sobretot religiosos i de cara als fills. Al seu país d'origen hi ha una doctrina religiosa majoritària, i aquí es troben amb una gran diversitat de doctrines i formes de viure l'Islam. S'informen majoritàriament a través de TV satèl·lit de països com l'Aràbia Saudita, on el corrent majoritari és el sunnisme wahabí (molt conservador, prové d'un ambient molt diferent a l'europeu). Molts immigrants acaben creient que l'única forma de viure l'Islam és aquesta i els Imams també s'hi adapten (poca formació, altament dependents dels fidels ja que estan contractats pels fidels). Apunta que la religió no hauria de ser el pilar sobre el que els immigrants magrebins construeixen la ciutadania, hauria de ser només un bagatge cultural. Subratllant les diferències religioses es corre el risc de crear una societat paral·lela.

Debat: Les comunitats cristianes valorem i admirem dels immigrants musulmans el manteniment de les seves conviccions en una societat laica com la nostra. Els podem ajudar amb la nostra coherència de separar fe i Estat. No hem de parlar de segona generació. Entre els immigrants musulmans magrebins hi ha un cert sentiment victimista, pensant que les societats occidentals els han portat a haver d'adaptar l'Islam. No qüestionen l'adoctrinament rebut. Cal una nova interpretació de l'Islam, adaptada als temps moderns.

L'acompanyament, l'ajuda que més necessita el pacient 20 abril, 2017

El nostre col·laborador David Masobro és l'autor del llibre "La casa de les petites alegries", un relat de diverses experiències com a voluntari en un hospital psiquiàtric.

Fa més de 15 anys que David Masobro col·labora setmanalment, a través d'una associació, en l'hospital psiquiàtric del Recinte de Torribera, a Santa Coloma de Gramenet. Acompanya els pacients del centre, els quals es troben en situacions molt diverses i molt dures. Gràcies a la petició de molta gent que li ho ha demanat, Masobro ha escrit el llibre La casa de les petites alegries, on relata en 61 testimonis la realitat d'aquests centres.

La delegació de Pastoral de la Salut de l'Arquebisbat de Barcelona ha presentat el llibre a Sant Pau del Camp. En l'acte, van intervenir l'autor del llibre, la infermera i delegada de Pastoral de la Salut, María José Martínez Lapeña; la missionera Reyes Hernández; i Pim Queralt, membre de l'Institut Femení del Pradó.

Hernández i Queralt van coincidir destacant que el gran protagonista de l'obra és l'acompanyament que es fa al malalt i que la seva lectura és una gran oportunitat per conèixer una realitat desconeguda per a moltes persones, a través d'un testimoniatge fidel.

Masobro va explicar als assistents que l'elecció del títol va ser fruit dels seus sentiments: malgrat la situació de dificultat de cada malalt, a ell, en aquest acompanyament, li ha acabat omplint la vida amb alegria. No només recull el testimoni dels pacients, sinó que també surten experiències amb familiars i professionals. Aquests últims, segons va destacar l'autor en la presentació, necessiten un altre llibre a part per la gran tasca que fan. Al acabar la presentació, va dir que el seu llibre és una memòria dels malalts i del "Crist que pateix amb ells".

Cal reemplaçar “la Model”

Barcelona, 15 de febrer de 2017

El Secretariat de Pastoral Penitenciària de Barcelona es pronuncia davant el tancament del Centre Penitenciaris d'Homes de Barcelona

Juntament amb altres entitats, el Secretariat de Pastoral Penitenciària de Barcelona (SEPAP) ha signat un manifest en el que considera “urgent i necessari el tancament de la Model” ja que no compleix els mínims necessaris per la dignitat dels interns ni la seguretat laboral dels seus treballadors. Tot i així, el document explica que “creiem imprescindible i irrenunciable l'existència d'un Centre de Preventius i d'un Centre Obert a la ciutat de Barcelona” per facilitar la “reinserció laboral i social dels interns”.

Segons el SEPAP, aquest reclam és degut a que molts dels interns tenen les famílies, advocats i altres professionals a la ciutat comtal o pel voltant, i és per això, que es creu necessari que Barcelona segueixi mantenint aquest centre.

Compromís

Davant d'aquesta decisió de tancar la presó, es demana que vagi precedit d'un “compromís clar i explícit per la construcció de l'esmentat Centre en els espais ja acordats amb l'Ajuntament de la ciutat”. Juntament amb això, es demana que el període de transició sigui “el més curt possible” a la vegada que es reclama “mesures concretes per facilitar la comunicació dels interns amb les famílies, professionals i amb el seu entorn de reinserció social”.

Les entitats, els agents socials i els col·lectius implicats que han signat aquest manifest que podeu trobar són: ***Justícia i Pau - Secretariat de Pastoral Penitenciària de Barcelona - Grup de Juristes Roda Ventura - Fundació Obra Mercedària - Observatori de Drets Humans Samba Martine Justícia i Pau Dominics d'Europa - Associació Cedre per la Promoció Social - Associació Jaume Pineda.***

La Creu de Lampedusa arriba a la Model

Barcelona, 7 de març de 2017

Després de la parròquia de Santa Agnès, la trajectòria per Barcelona continua amb la Delegació de Pastoral Penitenciària

El passat dia 7 de març, a la presó Model de Barcelona, un grup de 60 interns i voluntaris al costat del capellà, Jesús Bel, O. de M., i el director del Secretariat de Pastoral Penitenciària, José María Carod, O. de M., van acollir a la Creu de Lampedusa. Després d'un recorregut per diferents parts del món la Creu va arribar a aquesta presó, després de passar també per la presó de Wad-Ras, i continuarà el seu camí per altres ciutats espanyoles.

"Anestèsia del dolor aliè"

La Creu de Lampedusa es va construir amb taules d'una barca d'immigrants que va naufragar l'any 2013 i on van morir 349 persones davant de l'illa italiana. Per desig expres del papa Francesc està recorrent el món per conscienciar de la catàstrofe tan present en l'actualitat en tants homes i dones, però també vol ser mitjà per a comprendre i pregar pels germans que pateixen en el seu dolor, pels que busquen un món millor i lluiten contra el que el Papa defineix com la "globalització de la indiferència" o la "anestèsia del dolor aliè".

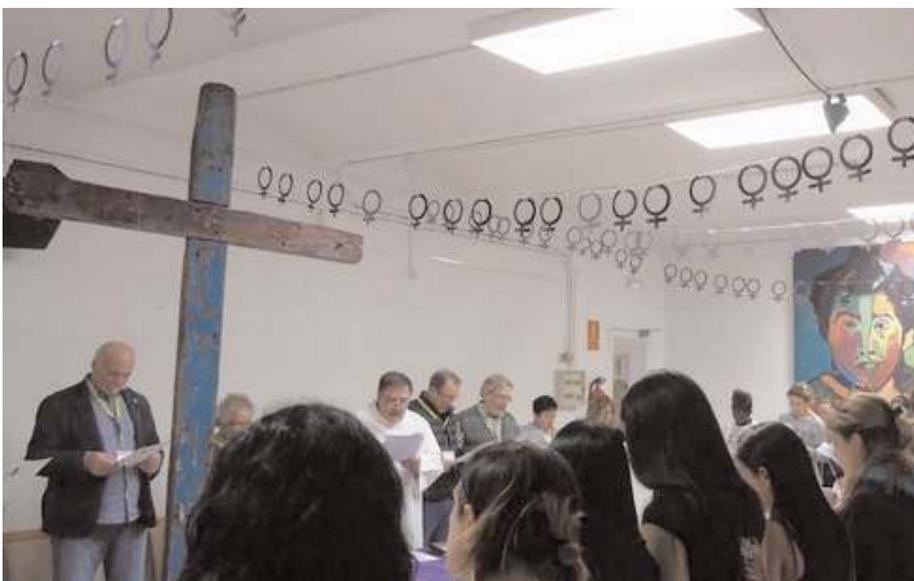
Recorregut amb la Creu

Recordant el que significa tenir al nostre costat aquesta Creu, la capellania de la Model la va acollir per viure un moment de pregària, de silenci, de reflexió davant la realitat del món, però també davant la realitat personal de cada un dels que estàvem allà. L'acte va consistir en un recorregut al costat de Jesús amb l'ajuda de cinc moments del camí de creu que va haver de recórrer, moments amb els quals els interns es van sentir molt identificats per la intensitat que provoca el desànim, la incomprensió, el dolor, però també la fe, la confiança i l'esperança en Déu. "Si algú vol ser el meu deixeble, prengui cada dia la seva creu i em segueixi". Tots plegats es van reunir al voltant de la creu de Jesús per recordar que la seva creu és la nostra pròpia creu, per això, es va demanar que no podem ser mers espectadors, sinó que hem d'implicar-nos en la nostra pròpia història per ser capaços de realitzar un canvi i lluitar per un món més just, perquè la mort de Jesús segueix repetint-se cada dia i hi petites morts que podem evitar.

Fragilitat humana

Aquesta Creu s'acull amb emoció, mal, gratitud, signe de mort, però també d'esperança i resurrecció perquè el Déu crucificat no és aliè al sofriment de l'ésser humà. Això és visible quan els interns se situen davant de la Creu per resar, demanar, donar gràcies ... o simplement, per estar. En aquest moment s'aprecia i percep l'ésser humà en el seu punt més sincer i real. La debilitat i fragilitat humana fan estada en aquest instant perquè com diu Sant Pau, "quan sóc feble és quan veritablement sóc fort".

Agraïm aquests moments gratuïts que se'ns regalen i que es viuen amb intensitat, i confiem que el recorregut que realitza la Creu, donadora de vida, seguiu deixant bones sensacions i enfortint la fe i vides de les persones que l'acullen.

Sor Conchi García
Dominica de la Presentació

Voluntària del SEPAP

La pobresa avui: presentació del llibre “Tan pobres com som” de Oriol Xirinachs

20 de maig de 2017

El dia 20 de gener, va tenir lloc als locals de Sant Pau del Camp la trobada “La pobresa avui”. Va tenir dues parts. La primera va consistir en la ponència de Eduard Sala, responsable d'acció social de Càritas diocesana de Barcelona, titulada “Trets característics de la pobresa a casa nostra”, i la segona la presentació de la reedició del llibre de Oriol Xirinachs, “Tan pobres com som”.

Eduard Sala va començar la seva ponència a partir de l'article de Roger Senserrich, “La pobresa es una mierda” en el qual l'autor explica la seva experiència col·laborant a una petita ONG que assistia a persones que vivien en la precarietat i que tenien dificultats per pagar els rebuts dels subministraments bàsics. Ser pobre, diu l'article, és no poder fer res en absolut. És viure en estat de “shock”, en un estat d'angoixa i por constant, només preocupat per com poder sobreviure aquell dia, incapaç de prendre les decisions més adequades a llarg termini i de prestar atenció quan algú altre li tira en cara els seus errors.

L'autor cita el llibre de Senil Mullainathan i Eldar Shafir, *The New Science of Having Less and How it defines our lives*. L'estudi explica quina és la raó per la qual els pobres prenen decisions que ens poden semblar irracionals. La raó és que l'estrès que els hi provoca la seva situació límit pot arribar a disminuir el seu coeficient intel·lectual fins a un 15%. Seria l'equivalent a haver de prendre decisions després d'una nit sense dormir. Parlar de pobresa, conclou l'article, és viure en una situació de por i angoixa constants, sovint sol, sense que ningú et presti atenció.

Moltes persones de la nostra societat han quedat excloses han “caigut” fora de la societat. La crisi ha fet que les entitats que lluiten per eradicar la pobresa com Càritas, hagin fet un pas enrere en la seva tasca. S'han convertit en “donadors” en tornar, empesos per les circumstàncies, a actuar d'una manera merament assistencial per tractar de pal·liar els terribles efectes de la crisi econòmica. Hem de trencar aquesta dinàmica i potenciar la reciprocitat, establint de nou vincles inclusius que facin que aquestes persones tornin a formar part, novament, de la comunitat humana. Ens hem d'interrogar si som capaços de que els exclosos puguin participar realment en la nostra societat.

Eduard Sala conclou citant el sociòleg Ray Oldenburg. Ray Oldenburg va crear el terme “els tercers llocs” per parlar d'aquells llocs que donen identitat i pertinença. El primer lloc és la casa entesa com una llar, el segon lloc es la lloc de treball i els tercers llocs, són aquells espais que permeten la interrelació entre les persones, on tothom hi és convidat. Són les associacions, els moviments, les biblioteques... Un dels reptes més importants que ens hauríem de plantejar és la creació de nous tercers llocs que acullin els exclosos de la nostra societat.

Eduard Sala conclou citant el sociòleg Ray Oldenburg. Ray Oldenburg va crear el terme “els tercers llocs” per parlar d'aquells llocs que donen identitat i pertinença. El primer lloc és la casa entesa com una llar, el segon lloc es la lloc de treball i els tercers llocs, són aquells espais que permeten la interrelació entre les persones, on tothom hi és convidat. Són les associacions, els moviments, les biblioteques... Un dels reptes més importants que ens hauríem de plantejar és la creació de nous tercers llocs que acullin els exclosos de la nostra societat.

A la segona part de la trobada es va presentar la reedició del llibre de Oriol Xirinachs "Tan pobres com som". Tot i que ja fa uns quinze anys que es va publicar, el contingut del llibre és encara de plena actualitat, degut a la situació de crisi en què ens trobem.

Pilar Malla, vice-presidenta del Centre Català de Solidaritat va iniciar la seva intervenció comentant que en el llibre de Oriol Xirinachs es mostra el Déu del Magnificat que "omple de béns els pobres" (Lc 1,53). També ens va dir que el llibre ens ensenya a mirar per aprendre a estimar i ens ajuda a tenir una mirada amorosa i intel·ligent vers les persones, especialment els més pobres. L'autor ens demana mirar cordialment els altres sense obviar dins d'aquesta mirada una dosi de bon humor. El llibre ens fa ser contemplatius, ja que ens ajuda a trobar l'alè de Déu present a cada persona i especialment en els pobres,

i ens ensenya que tots nosaltres som també pobres i necessitats dels altres. "Tan pobres com som", va concloure, és com un petit tresor que ella sovint redescobreix i que constitueix una lectura fresca, amena i evangèlica.

En segon lloc, Daniel Jover, membre del Centre d'Estudis de Cristianisme i Justícia, va comentar que havia llegit el llibre per primera vegada fa deu anys i que el text li va suggerir un text de Pere Casaldàliga que diu: "Al final del camí em diran: Has viscut? Has estimat? I jo, sense dir res, Obriré el meu cor ple de noms". I és que el llibre de Oriol Xirinachs està ple de noms que són fruit de la mirada del cor, d'un cor treballat des de la "cordura", el coratge i la cordialitat. El text traspua alegria i una fina ironia totalment allunyada del sarcasme. El llibre reflexa l'honestetat del seu compromís amb els pobres i està ple d'agraïment i joia malgrat la duresa de les situacions que exposa. Sap mirar la vida amb discreció i manifesta sovint una actitud de sorpresa davant de la realitat. El llibre és una aposta forta per la interioritat, un compromís per la solidaritat i un elogi de la sobrietat.

En tercer lloc, va parlar l'autor, Oriol Xirinachs, el qual va comentar que després d'escriure aquests textos va experimentar un sentiment de "respecte" motivat per la possibilitat que en algun moment hagués pogut prendre "el nom del pobre en va". Certament, va dir, es parla molt dels pobres i de vegades podem dir "Feliços els pobres..." d'una manera cínica, fer una lectura espiritual de la pobresa, oblidant-ne la lectura profètica, i acabar defugint les persones concretes i les seves necessitats.

En el llibre hi ha l'alegria de l'Evangeli entès no com una moral sinó com un anunci joiós. Va destacar la importància de saber mirar-nos des dels pobres, descobrint les nostres pobres humanes. Si som capaços de tenir aquesta mirada, no caurem en el paternalisme.

Finalment l'autor va agrair les intervencions de Pilar Malla i Daniel Jover per haver-lo ajudat a descobrir en el seu llibre trets dels quals ni ell mateix n'era conscient. També va reconèixer la tasca de Salvador Bacardit, (Delegat de Càritas de Barcelona) i Josep M. Jubany (Delegat de Pastoral Social de l'Arquebisbat), el seu ajut per tirar endavant el seu llibre, i al dibuixant Cesc, pels dibuixos de l'edició.

La trobada va finalitzar amb la intervenció de Josep M. Jubany, Delegat de Pastoral Social el qual després d'agrair les intervencions de tots els que havien participat a la trobada va subratllar que en "Tan pobres com

Caminem junts en la diversitat

Jornada de Convivència a Solsona de les comunitats catòliques de migrants de Barcelona.

18 de juny de 2017

El diumenge dia 18 de juny, festivitat del Corpus, el col·lectiu "Caminem Junts amb la diversitat".- Col·lectiu, que forma part de Càritas Diocesana i de la Delegació de Pastoral Social de l'Arquebisbat de Barcelona integrat per comunitats de migrants i parròquies amb presència significativa de persones nascudes fora del país, organitzà, com cada any, la convivència de final de curs. Fou la vuitena edició. En aquestes convivències es visiten diferents indrets de Catalunya, enguany fou a Solsona i al Santuari del Miracle.

Hi participaren 437 persones de diferents comunitats, d'entre d'altres la comunitat xinesa, filipina, comunitat de Bisla, llatino americana i membres de les parròquies del Poble-sec, La Llum de l'Hospitalet, del Carme

convinem junts en la diversitat
Convivència 2017
Solsona
Diumenge 18 Juny
Domingo 18 Junio / Sunday June 18th

- 1 Informació** - Información - Information
933176397 - 10h a 14h de di a di - 16h a 18h de di a di
10h a 14h de Lu a Vi - 10h a 12h de La i Di - 16h a 18h de Ma i Di - 16h a 18h de Sa i Di
- 2 Inscripció** - Inscripción - Registration
on line www.caminemjunts.org
abans del 9 de juny - millor en grup
on line del 8 de juny - inscripció grup / before June 9th - solo/solo better
- 3 Pagament** - Pago - Payment
Preu 10€ - menors 4 anys 3€
Preu 39€ - menors 4 anys 3€ / Preu 39€ - menors 4 anys 3€
"la Caixa" ES18-2100-3200-9122-0118-2409
- 4 Sortida** - Salida - Departure
8h / 8am Plaça Universitat, Barcelona - Metro L1-L2
Visitem Solsona i El Miracle
Visitem Solsona y El Miracle / We visit Solsona and El Miracle
Ens portem el dinar
Noi portem el dinar / Take away lunch
Retorn a les 20h aproximadament
Retorn a las 20h aproximadamente / Return to approximately 8pm

Migrants i refugiats: persones amb drets
ACTUEM
Hi tornem tot el dret!

- A Mare de Déu dels Claustra
- B Sag. de Solsona al Portal del Post
- C Força política de l'Englada
- D Virreia de Catalunya

de Barcelona, de Sant Jaume de Santa Coloma de Gramanet, de Santa Anna de Barcelona i algunes famílies refugiades, procedents de Síria i altres.

La sortida dels 8 autocars, fou a les 8 del matí. Acabats d'arribar a Solsona ens reberen les salves d'un grup de trabucaires. Durant el matí es visità la ciutat, que, amb motiu de la festa del Corpus, es trobava de festa. Els participants a la sortida poguérem fruit del ball dels gegants i cavallers i de les diferents desfilades que hi havia organitzades. Especialment emotiu per a molts fou la processó de Corpus a la plaça de la Catedral.

A la una del migdia es celebrà l'Eucaristia a la catedral de Solsona. Abans de començar la litúrgia, el canonge Mn. Lluís Grifell, feu una amena explicació del significat de la Catedral i de la seva història i de la importància que té per Solsona la Mare de Déu del Claustre. La Missa fou presidida per Mn. Josep m Jubany, delegat de Pastoral Social, i concelebrada per capellans dels diferents col·lectius. Com ja és habitual en aquests actes, el cants i les lectures foren en diferents idiomes.

Caminem junts en la diversitat

Ens trobarem a dinar a l'anomenada sala polivalent de l'ajuntament de Solsona. No cal dir que fou un moment intens de convivència. El dinar cadascú se'l portava, però s'intercanviaren els menjars, i poguerem degustar plats típics dels diferents països.

A les quatre de la tarda, anarem al Santuari del Miracle, a on ens rebé en nom de la comunitat benedictina el monjo Jordi Castanyer, qui ens explicà la història del Santuari, i ens feu una descripció del bonic retaule barroc. Hi hagué un moment, molt emotiu, quan una noia refugiada de Síria, cantà amb armeni una cançó de dedicada a la Mare de Déu.

És una Jornada que els participants valorem molt. És una ocasió per la convivència de les famílies, per pregar junts i també per conèixer diferents indrets del País en que viuen, així com la seva cultura. Organitzar un acte d'aquestes característiques té una certa complexitat, però cal agrair la col·laboració de tots, i s'ha de destacar les facilitats donades pel Capítol catedralici de Solsona, l'Ajuntament de la ciutat i la comunitat benedictina del Miracle.

Caminem junts en la diversitat

Delegació de Pastoral Social

Calendari general del curs 2017-18

SETEMBRE 2017

15-17.- Jornadas Nacionales de Pastoral Gitana

16.- Coordinació de Caminem Junts en la diversitat (10h) Sant Pau, 101

21.- Reunió de la Plataforma d'entitats cristianes amb la immigració (16.30h) (Sant Pau, 101 - Església) .

25.- Reunió del Consell de Capellans (11.00 h) al SEPAP (Sant Pau, 101-Església) .

OCTUBRE 2017

2.- Consell Permanent a les 19.00h al SEPAP (Sant Pau, 101-Església) .

6-8.- Peregrinació de gitanos a Lourdes

14.- Trobada d'inici de curs dels voluntaris del SEPAP de Barcelona (Seminari de Barcelona, de 9:30 a 13:30).

19.- Reunió de la Plataforma d'entitats cristianes amb la immigració (16.30h) (Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau).

NOVEMBRE 2017:

1.- Absoltes de difunts gitanos (Cementiris)

6.- Reunió del Consell de Capellans (11 h.) i Consell Permanent (19.30h) al SEPAP. Sant Pau, 101

11.- Reunió del Secretariat pels marginats (10h) (Sant Pau, 101 - Església) .

16.- Reunió de la Plataforma d'entitats cristianes amb la immigració (16.30h) (Sant Pau, 101 - Església) .

Data a determinar. - Coordinació de Caminem Junts en la diversitat (10h) (Sant Pau, 101 - Església)

25.- Curs de 4 hores d'iniciació per a nous voluntaris del SEPAP al SEPAP (Sant Pau, 101- Església de Sant Pau) a les 9.30 h.

DESEMBRE 2017:

4.- Reunió del Consell de Capellans i Consell Permanent a les 19.30h al SEPAP (Sant Pau, 101).

21.- Reunió de la Plataforma d'entitats cristianes amb la immigració (16.30h) (Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau) .

Data a determinar. - Coordinació de Caminem Junts en la diversitat (10h) (Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau)

GENER 2018:

15.- Reunió del Consell de Capellans (11h) i Consell Permanent a les 19.30h al SEPAP (Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau) .

18.- Reunió de la Plataforma d'entitats cristianes amb la immigració (16.30h) (Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau) .

21.- Trobada Diocesana del Dia dels Migrants i Refugiats (lloc i horari a determinar)

27.- Curs de formació permanent: Formació en relacions en relacions interpersonals. Obert a tothom previa comunicació

FEBRER 2018:

5.- Reunió del Consell Permanent a les 19.30 h. al SEPAP (Sant Pau, 101).

9-11.- XXVIII Jornades de capellans de Espanya a Madrid.

15.- Reunió de la Plataforma d'entitats cristianes amb la immigració (16.30h) (Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau) .

Data a determinar. - Coordinació de Caminem Junts en la diversitat (10h) (Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau)

24.- Curs de 4 hores d'iniciació per a nous voluntaris del SEPAP al SEPAP (Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau) a les 9.30 h.

Delegació de Pastoral Social

MARC 2018:

3.- XXII Jornada de Pastoral Penitenciària de Catalunya a Sant Cugat.

5.- Reunió del Consell de Capellans (11.00 h.) i Consell Permanent a les 19.30h al SEPAP (Sant Pau, 101).

26.- Curs de Formació jurídica per a voluntaris de presons. Obert a tothom previa comunicació.

16.- Reunió de la Plataforma d'entitats cristianes amb la immigració (16.30h) (Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau) .

17.- Reunió del Secretariat pels marginats (10h) (Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau) .

Data a determinar.- Trobada Testimoni entre els pobres (10h) (Col·legi de les Teresianes)

20. - Cel.lebració del dia de la beata Emília Fernández.

ABRIL 2018:

8.- Eucaristia pel dia Internacional del Poble Gitano.

9.- Reunió del Consell de Capellans (11.00 h.) i Consell Permanent a les 19.30h al SEPAP

24.- Fira d'abril Gitana.

21-23.- Jornades internacionals de pastoral gitana internacional.

27.- Peregrinació gitana a Montserrat.

Data a determinar. - Coordinació de Caminem Junts en la diversitat (10h) (Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau)

MAIG 2018

4.- Cel.lebració del dia del beat Ceferino "el Pelé". Peregrinació a Barbastro.

7- Reunió del Consell de Capellans de Catalunya(11.00 h.) i Consell Permanent a les 19.30h al SEPAP.

12.- Curs de 4 hores d'iniciació per a nous voluntaris del SEPAP.

13.- Peregrinació gitana a Fàtima

14.- Pregaria del SEPAP (Mercedaris de Plaça Castella) a les 20H.

17.- Reunió de la Plataforma d'entitats cristianes amb la immigració (16.30h) (Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau) .

19.- Reunió del Secretariat pels marginats (10h) (Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau) .

JUNY 2018

4 - Romeria gitana del Rocío (Ripollet)

9 - Assemblea de final de curs del SEPAP (Seminari de Barcelona de 9,30 a 13,30h).

16.- Convivència "Caminem junts en la diversitat"

21.- Reunió de final de curs de la Plataforma d'entitats cristianes amb la immigració (16h) (Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau) .

Data a determinar. - Coordinació de Caminem Junts en la diversitat (10h) (Sant Pau, 101 - Església de Sant Pau)

JULIOL 2018

4 - Peregrinació gitana a Covadonga

Secretariat de Pastoral Gitana

SEPAP (Secretariat de Pastoral Penitenciària)

Delegació de Pastoral Social

Beatificació d'Emilia Fernández, la primera dona gitana

25 de març de 2017

El passat 25 de març es va fer un conjunt d'actes on el va beatificar a Emilia Fernández "la canastera". El departament de Pastoral amb els Gitanos, dins de la Comissió Episcopal de Migracions, va organitzar un pelegrinatge per assistir hi. A la celebració va ser beatificada amb 114 màrtirs d'Almeria. És la primera dona gitana beata de l'Església Catòlica. Va morir per no delatar a qui li va ensenyar a resar el Rosari. Emilia serà la segona beata gitana de la història juntament amb Ceferino Giménez "el Pelé".

La cerimònia de beatificació va ser el passat 25 de març, a les 11 del matí, al Palau de Congressos de Aguadulce, a Almeria. Va ser presidida pel Prefecte de la congregació per a les causes dels Sants com a llegat pontifici del papa Francesc, cardenal Angelo Amato. També es va fer una Vetlla celebrada a Roquetas de Mar, divendres 24.

A l'acte de beatificació hi van assistir una trentena de peregrins gitanos i també Juan Alberto Pérez, director del Secretariat de Pastoral Gitana de l'Arquebisbat de Barcelona d'entre d'altres membres de la Pastoral Gitana.

"Los gitanos tienen ya una beata a la que rezar como intercesora y a la que parecerse. Pueden aprender de Emilia a subir los escalones, uno a uno, que les lleven al Cielo. Porque no cabe aspirar a menos. Y lo mismo los no gitanos: no cabe aspirar a más."

Emilia, gitana almeriense, enseñanos a ser alegres y simpáticos como tú.

Emilia, mujer trabajadora, enseñanos a trabajar bien.

Emilia que fuistes esposa y madre en circunstancias difíciles, ayúdanos a llevar nuestro matrimonio y nuestra familia adelante.

Emilia que rezaste a la Virgen y conociste mejor a Jesús, ayúdanos a ser buenos hijos de María y amigos de Dios."

(Fragment de "Los escalones de Emilia")

L'AIXECA'T EN PDF

Per tots aquells que vulgueu rebre el nostre butlletí via e-mail, ens podeu fer arribar un correu electrònic a la nostra adreça i us el farem arribar: delpassocial@yahoo.es

SUMARI

- Caminem junts en la diversitat. (p. 2 i p. 12-13)
- Adoratrius (p. 3)
- Marginació (p. 4)
- Plataforma d'entitats cristianes amb els immigrants (p. 5-6)
- Delegació de Pastoral Social (p. 7 i p. 14-15)
- Pastoral penitenciària (p. 8-9)
- Pastoral pels marginats (p. 10-11)
- Pastoral gitana (p.16)

web de "Caminem Junts en la diversitat":
<http://www.caminemjunts.com/>

Web de la Delegació de Pastoral Social

Delegació diocesana de
Pastoral social

www.pastoralsocial.cat